

عنوان مقاله:

تبیین قلمرو و فضای برگزیده در اندیشه و اسطوره ایرانیان باستان

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، دوره 15، شماره 37 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مراد کاویانی راد - ، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

مرتضی تهامی - / دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

فضای جغرافیایی نتیجه ترکیب عناصر کالبدی و محتوایی است که در قالب سازه های انسانی آشکار می شود. نمود بیرونی و کارکرد عناصر کالبدی فضا و اندیشه، با ذهنیت و آرمان ساکنان فضا، نسبت سرراستی داشته است. جستار فضای برگزیده در پیوند با تخصیص و چینش عناصر کالبدی فضا است به گونه ای که ساکنان فضا می کوشند این عناصر را در پیوند با امور قدسی و ماورایی قرار دهند تا نیازهای مادی و معنوی شان تامین شود. ساخت و پرداخت چنین فضایی از دیرباز در جهت دهی به کنش و منش انسان جهت داده است. فضای برگزیده در اسطوره ها و اندیشه ایران باستان نمودی تمثیلی دارد که در آن خونیرس جایی که ایرانویج در کانون آن قرار دارد مرکز هفت اقلیم است. مرکزیت عالم و آفریدگی اهورامزدا، دو ویژگی ایرانویج است. این فضا تصویر کوچکی از کیهان به شمار می رود که صفت ملکوتی و جاودانگی دارد. داده های مورد نیاز تحقیق حاضر به روش کتابخانه ای گردآوری شده است و روش پژوهش و روش شناسی متن نیز به ترتیب تاریخی و روایتی-نقلی هستند. نتیجه پژوهش نشان می دهد که بخش عمده ای از شیوه اندیشه وری این دوره برگرفته از باور به اصل اشته یا ارته به عنوان نظم کیهانی است. شناسه های یاد شده درباره ارته شهر ایرانی گویای منطق توحید، دست کم در بعد عملی است. در اندیشه و اسطوره ایران باستان، والایی و ارزش مندی، قلمرو و فضای برگزیده تا زمانی ماندگار است که در پیوند با امور ماورایی و آسمانی است.

کلمات کلیدی:

mm

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1536838>

